ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
2
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 284
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΝΗΣΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Τὸ Κράτος ἔχον ὑπ' ὄψει του, ὅτι ὁ Τύπος εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Λαοῦ, ὅτι ὕψιστον προορισμὸν ἔχει νὰ διαφωτίζῃ τὸν Λαὸν ἐνημερώνων αὐτὸν ἐφ' ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων ζητημάτων, νὰ διερμηνεύῃ τὴν κοινὴν γνώμην, ἀλλὰ καὶ νὰ διαμορφώνῃ καὶ κατευθύνῃ αὐτήν, ὥστε νὰ μὴ ἐκτρέπηται κανεὶς τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς λεωφόρου, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν καὶ ἐχάρισεν εἰς ὁλόκληρον τὸν Κόσμον ἡ αἰωνία Πατρίς μας, παρέσχεν εἰς αὐτὸν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν καὶ σωρείαν προνομιακῶν δικαιωμάτων καὶ διαφόρων μέσων, πρὸς εὐχερῆ καὶ τελείαν ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του, χάριν τοῦ Ἔθνους. Χάρις εἰς ὅλα αὐτὰ ὁ Τύπος συνεκέντρωσε καὶ διαθέτει τεραστίαν δύναμιν, ἱκανὴν νὰ δημιουργῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ καταστρέφῃ, νὰ διασφαλίζῃ καὶ προάγῃ ἀλλὰ καὶ νὰ διαφθείρῃ.

Εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου εἶναι κατὰ μέγα μέρος ἐμπεπιστευμέναι αἱ τύχαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἔχουσα πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Τύπου ἱερῶν ὑποχρεώσεών της ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, παρὰ τὸν τοπικὸν χαρακτῆρα της, παρὰ τὴν στενότητα τῶν πλαισίων τῆς δημοσιογραφικῆς δράσεως αὐτῆς, ἐνώπιον τοῦ κινδύνου, ὅστις ἀπειλεῖ τὴν ἀγνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δὲν ἐδίστασε νὰ ὑπερακοντίσῃ τὰ στενὰ αὐτὰ πλαίσια καὶ νὰ ὑψώσῃ πρώτη αὐτὴ εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος μας, τὴν σημαίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων τὸ πολυτιμώτερον ἀγαθὸν τοῦ Λαοῦ, τὴν Ἐλευθερίαν του. Διαφωτίζει καὶ ἀποκαλύπτει τὴν προδοτικὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ἐμφανιζομένη ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν δῆθεν νομιμόφρον ἔνδυμα τῆς ΕΔΑ καὶ ὕπουλον ἀναπτύσσουσα δρᾶσιν, παραπλανᾶ καὶ περιπλέκει εἰς τὰ σατανικὰ δίκτυά της ἐντίμους ἀλλ' ἀφελεῖς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι τὴν ἀκολουθοῦν ἀνύποπτοι, διὰ νὰ εὑρεθοῦν μίαν ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἀντιληφθῶσι τίνι τρόπῳ συνέβη αὐτό, σκλάβοι τῆς κομμουνιστικῆς συμμορίας, ἄβουλα ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος των.

Δυστυχῶς αἱ περισσότεραι τῶν ἰσχυροτάτων συναδέλφων της, τεραστίας κυκλοφορίας ἐφημερίδες τῆς Πρωτευούσης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ τὸν ἐπαπειλοῦντα τὸν Λαὸν κίνδυνον ἐκ τῆς ἀνενδοιάστου δράσεως τῆς πολιτικῆς μαστρωποῦ, ἥτις αὐτοαποκαλεῖται ΕΔΑ καὶ ἐνῷ ἡ «Αὐγή», ἄλλως καὶ πράγματι «τὸ λυκόφως» τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως διαθέτει ὅλα τὰ δημοσιογραφικά της μέσα, χάριν τῶν ἀπαισίων ἐπιδιώξεων τοῦ κομμουνισμοῦ, αὗται ἢ προσφέρουν τὰς στήλας των εἰς τοὺς περιγραφεῖς τῶν αἰσχρῶν καὶ θλιβερῶν ἐπεισοδίων τῶν σεξουαλιστικῶν κοινωνικῶν στιγμάτων ἢ σπαταλοῦν τὴν δημοσιογραφικὴν μελάνην των, ἵνα ἀλληλοϋβρίζωνται, ἀλληλοσυκοφαντῶνται καὶ ἀλληλοφθείρωνται τὰ ἐθνικόφρονα πολιτικὰ κόμματα, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν πλέον ἐπικινδύνων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, τῶν κομμουνιστῶν.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν αἱ συνάδελφοι αὗται θὰ ἀφυπνισθῶσιν ἐγκαίρως.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὅλας τὰς συναδέλφους μας τῶν Ἐπαρχιῶν, αἵτινες ἀγωνιζόμεναι, ὡς ἡμεῖς, εἰς τὴν ἁγνὴν Ὑπαιθρον, εἰς τὴν πτωχὴν ἀλλ' ἔντιμον Ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν νὰ λατρεύουν ἀκόμη τὸν Χριστόν, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Τιμήν.

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς ἁπλοῦς αὐτούς, ὡς ἡμεῖς, στρατιώτας τῆς γνησίας Ἑλληνικῆς Δημοσιογραφίας. Καὶ τοὺς καλοῦμεν νὰ ἐντείνωμεν ὅλοι μαζὺ τὰς δημοσιογραφικάς μας δυνάμεις, ἵνα προασπίσωμεν τὴν ἁγνότητα τοῦ Λαοῦ τῆς Ὑπαίθρου διὰ τῆς πλήρους διαφωτίσεώς του ἐπὶ τοῦ σατανικοῦ ρόλου τῆς ΕΔΑ. Ἀπὸ τῶν ὀλίγων στηλῶν, τὰς ὁποίας διαθέτομεν, ἂς ἀκουσθῇ ἡ παλλομένη ἀπὸ τὸν ἁγνὸν πατριωτισμὸν τῆς Ὑπαίθρου φωνὴ τῶν ἀνιδιοτελῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου.

Ἂς πληροφορήσωμεν καὶ τὸν τελευταῖον κάτοικον τῆς Ἐπαρχίας ὅτι ἡ ΕΔΑ εἶναι ὁ δούρειος ἵππος τῆς κομμουνιστικῆς συμμορίας, ἡ ὁποία καὶ τὴν κατευθύνει κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς Μόσχας, ὅτι ὡς ὄργανον τῶν κομμουνιστῶν ἀποτελεῖ παγίδα τῶν ἀφελῶν καὶ μέσον διαβρώσεως ὅλων τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ Τόπου, διὰ τῆς ὑποκριτικῆς δῆθεν συμπαραστάσεως της εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Λαοῦ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων αὐτοῦ καὶ ὑποκινήσεως αὐτοῦ πρὸς ὑποβολὴν διαρκῶς νέων τοιούτων, ἡ ἱκανοποίησις τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατος σήμερον ἄνευ καταστροφῆς τῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἂς ἀποκαλύπτωμεν πᾶσαν ἐνέργειαν τῶν κακῇ τῇ μοίρᾳ βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ.

Ὁ ἁγνὸς Λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπαίθρου θὰ μᾶς ἀντιληφθῇ, θὰ κατανοήσῃ τὸν κίνδυνον μολύνσεως τῆς ἐθνικῆς ἁγνότητός του ἐκ τῆς ΕΔΑ καὶ οὐδεὶς θὰ πλησιάζῃ τὰ ὄργανά της πλέον.

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ

Ὁ Ἑλληνισμός, ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἐθεώρησε τὴν Θεοτόκον ὡς κατ' ἐξοχὴν προστάτιν καὶ Μητέρα τῶν ἀδικουμένων. Τὰ ἄπειρα ὀνόματα τὰ ὁποῖα ἀπέδωκεν εἰς Αὐτήν, δεικνύουν περιτράνως τὴν πίστιν ταύτην. Μεγάλη Παναγία, Παντάνασσα, Μεγαλόχαρη, Δεξιά, Γοργοϋπήκοος, Ἀχειροποίητος, Ζωοδόχος, Πλατυτέρα, Φανερωμένη καὶ πλεῖστα ἄλλα.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς τὴν ὠνόμασεν Ὑπέρμαχον Στρατηγόν. Καὶ οἱ μαχηταὶ τοῦ 40 εἶδον τὴν Θείαν Ὀπτασίαν εἰς στιγμὴν ἐξάρξεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τὴν ὠνόμασεν Ἁγίαν Σκέπην καὶ ἐγράφη ἔκτοτε οὕτως εἰς τὸ χριστιανικὸν ἑορτολόγιον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Σκέπη καὶ κραταίωμα τῶν μοχθούντων διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην. Οἱ θόλοι τῶν ἐκκλησιῶν ἀντήχησαν προχθὲς ἀπὸ τὰς θεσπεσίας ᾠδὰς τῶν ὑμνογράφων: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν Σκέπει, φρούρει, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σέ».

Τὸν θρησκευτικὸν δυναμισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, δὲν τὸν ἀντελήφθησαν οἱ ξένοι δυνάσται. Ἄμοιροι τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, οἱ σύγχρονοι Βρεττανοί, διηρωτῶνται διατὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου, ἡγεῖται τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς Μεγαλονήσου. Διέλαθε τῆς προσοχῆς των, ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, πίστις καὶ πατρίς, ἐκκλησία καὶ ἔθνος εἶναι ἔννοιαι ταυτόσημοι.

Ἡ ἐκκλησία δὲν ἔμεινεν ἀπαθὴς εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν του. Τοὐναντίον, ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος, διδάσκουσα, φρονηματίζουσα θέτουσα ἑαυτὴν ὁλοκαύτωμα καὶ προβάλλουσα ἑαυτὴν ὑπόδειγμα. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἑκατόμβη τῶν θυσιῶν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκπροσώπων της. Τὸ ὅτι ὁ θρησκευτικὸς καὶ ψυχικὸς δυναμισμὸς ἐπιβάλλεται τῆς ὠμῆς βίας, τὸ ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία. Τὸ ὅτι τὸ πνεῦμα ἐπικρατεῖ τῆς ὕλης, τὸ ἀποδεικνύει ὁ ἁγὼν τοῦ 40.

Ἐὰν αἱ σιδηρόφρακτοι φάλαγγες, ἦσαν ὁ μόνος παράγων ὅστις θὰ ἔκρινε τὴν τύχην τοῦ πολέμου, θὰ ἔπρεπεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀλωθῇ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου. Δὲν συνέβη ὅμως τοῦτο. Τὰ πνευματικὰ ὀχυρά, ἀπείρως στερεώτερα τῶν ὑλικῶν, ἀντέστησαν εἰς τὴν βίαν τῶν ἐπιδρομέων καὶ ἐδίδαξαν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς γῆς τὸ ἀκατάβλητον σθένος τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Ἔκθαμβοι τότε πάντες, σύμμαχοι καὶ μή, ἐξῆραν μὲ ἐπαίνους καὶ διθυράμβους τὰ ἑλληνικὰ κατορθώματα.

Διατί, σήμερον, σεῖς οἱ θεωρούμενοι Ἰσχυροὶ καὶ Μεγάλοι, δὲν ἀποδίδετε τὸ δίκαιον εἰς τὴν Ἑλλάδα; Διατὶ μένετε ἀσυγκίνητοι ἐμπρὸς εἰς τὰς ἀγχόνας τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν; Πῶς ἀρνεῖσθε τὸ βασικὸν καὶ θεμελιῶδες δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως; Μὴ πλανᾶσθε. Ἡ δικαιοσύνη θὰ ὑπερισχύσῃ. Τὸ αἷμα τῶν ἡρώων δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ: «Ἔστι Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ»

Ἡ ἐσρτασθεῖσα Ἁγία Σκέπη θὰ ἀποδώσῃ τὸ Δίκαιον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐγγυᾶται ἡ τρισχιλιετὴς ἱστορία μας μὲ τὰ τρόπαια καὶ τοὺς θριάμβους της. Τὸ ἐγγυᾶται ἡ μαχητικότης τῶν ἀγωνιστῶν του 40. Τὸ ἐγγυᾶται ὁ ψυχικὸς δυναμισμὸς τοῦ Ἔθνους μας.

ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἀπὸ 15ετίας περίπου τὸ Ἅγιον Ὄρος ταλαιπωρεῖται μὲ τὴν ἐκκρεμότητα τοῦ ζητήματος τῆς ἀπαλλοτριωθείσης κτηματικῆς περιουσίας του.

Τὸ Κράτος κατέλαβε ταύτην καὶ διὰ νόμου ἐρρύθμισε προπολεμικῶς τὴν ἀποζημίωσιν πρὸς τὰς δικαιούχους Ἱερὰς Μονάς.

Μεταπολεμικῶς λόγῳ τῆς νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως ἔθεσεν ἐπὶ ἄλλης βάσεως τὴν ὑποχρέωσιν του καὶ καταβάλλει δι' ἀναπροσαρμογῆς κατ' ἔτος ἐλάχιστον μέρος τῆς ὀφειλῆς του καὶ τοῦτο ὑπὸ μορφὴν ἐλεημοσύνης;

Ἑκατοντάδες χιλιάδων στρεμμάτων καλλιεργησίμου γῆς ἐξεχώρησε τὸ Ἅγιον Ὄρος δι' ἀποκατάστασιν προσφύγων καὶ ἀκτημόνων καὶ σήμερον ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του μὲ τὰ ψυχία τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, καὶ ἐκλιπαρεῖ ταύτην.

Τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κτηματικὰ ζητήματα ἐρρυθμήσθησαν κατὰ ἕνα τρόπον. Δὲν θὰ ἔπρεπε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ τακτοποιηθῇ νομοθετικῶς, ἵνα ἀπαλλαγῇ καὶ τὸ Ἅγ. Ὄρος τοῦ ἐφιάλτου τῆς ἀδηλότητος τοῦτε παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος;

Η ΘΡΑΣΥΤΗΣ ΤΟΥ ΣΛΑΥΟΔΟΥΛΟΥ

Ὁ Σλαυόδουλος βουλευτὴς τῆς ΕΔΑ Ρήγας εἶχε τὸ θράσος νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς πόλεώς μας τελεσθεῖσαν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ μεταβῇ καὶ παρασταθῇ εἰς τὸν πρὸ τοῦ ἡρῴου χῶρον, διὰ τοὺς ἐπισήμους, ἔνθα ἐψάλη τρισάγιον εἰς μνήμην τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀνταρσίαν θύματά του, τῶν ὁποίων τὰ ὀστᾶ ἀσφαλῶς θὰ ἔτριζον ἀπὸ ἀγανάκτησιν, ὅπως ἔτριζον καὶ πολλῶν θεατῶν τῆς θρασείας ἐμφανίσεώς του οἱ ὀλόντες.

Καὶ οἱ μὲν ἀτυχεῖς ἀστυνομικοί μας ὄχι μόνον δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδιώξουν τὸν θρασύτατον κομμουνιστὴν ἀπὸ τὸν ἱερὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον ἐμόλυνε, ἀλλὰ καὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν περιφρουροῦν, ἀλλ' οἱ λοιποὶ κύριοι πῶς τὸν ἠνείχοντο δίπλα των καὶ διατὶ δὲν τὸν ἠρώτησαν, διὰ ποῖον λόγον δὲν παρέστη εἰς τὸ πρό τινος τελεσθὲν μνημόσυνον τῶν συνεργείᾳ αὐτοῦ σφαγιασθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς;

Ἀλλ' ἐὰν ἡ θρασύτης τοῦ κουμμουνιστοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀφάνταστος, δὲν εἶναι ἀνεξάντλητος καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ κόσμου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἀνέχηται νὰ μολύνωνται τὰ ἅγια τῶν ἁγίων των ἐνώπιόν του καὶ πολὺ φοβούμεθα, ὅτι ἐὰν ἐπαναληφθῇ αὐτὸ δὲν θὰ διαφύγῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ λαοῦ, ὁπότε οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ τὸν διαφυλάξουν, οὔτε αἱ τηλεγραφικαὶ διαμαρτυρίαι του θὰ τὸν ὠφελήσουν.

Ἡμεῖς ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν τάξιν προλέγομεν καὶ νομίζομεν ὅτι δὲν σφάλλομεν.

ΝΑ ΠΡΟΣΛΑΒΟΥΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Μολονότι ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ Νομοῦ μας προέβη ἐγκαίρως εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας σχετικὰς ἐνεργείας πολλὰ κενὰ ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας.

Μερικαὶ κοινότητες προσέλαβον ἤδη ἰδίαις δαπάναις τῶν διδασκάλους διὰ τὰ παιδιά των, τοὺς μικροὺς μαθητὰς τῶν σχολείων των, ἄν καὶ ὁ προϋπολογισμός των τυγχάνει πτωχότατος.

Νομίζομεν ὅτι τὰς κοινότητας αὐτὰς πρέπει νὰ τὰς μιμηθοῦν καὶ ὅσαι ἄλλαι, τῶν ὁποίων τὰ σχολεῖα δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν διδασκάλων.

Ὑπάρχουν ἀδιόριστοι διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι ἐκ Χαλκιδικῆς, ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ προσλάβουν ὅσους προκρίνουν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι θὰ ὑποστοῦν μίαν ὑπολογίσιμον δαπάνην, ἥτις ἔδει νὰ βαρύνῃ τὸ Κράτος.

Δυστυχῶς ὅμως, ὡς πληροφορούμεθα δὲν θὰ διορισθοῦν καὶ ἐφέτος νέοι δισάσκαλοι, ἐλλείψει πιστώσεων καὶ ἔτσι ἐὰν αἱ κοινότητες δὲν προσλάβουν διδασκάλους θὰ ὑποστοῦν, μεγαλυτέραν ζημίαν, διότι τὰ παιδιά των θὰ ἐκπαιδευθοῦν ἀνεπαρκῶς.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ἐκ Παλαιοχωρίου, ὅτι ὑλοτομήθησαν τὰ ἐν τῇ θέσει «ΥΨΩΜΑΤΑ», μεταξὺ Παλαιοχωρίου καὶ Μεγάλης Παναγίας κειμένη, δένδρα δρυός, ἅτινα θεωροῦνται ἀφιερωμένα, διὸ καὶ οἱ διερχόμενοι ἐκ τῆς ἀνωτέρω θέσεως κάνουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ πᾶσα δὲ τυχὸν λιτανεία ἀνακόπτει τὴν πορείαν της καὶ ψάλλει δέησιν

Τὸ γεγονὸς ἐπροκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος διερωτᾶται, ἀδείᾳ τινος διεπράχθη ἡ ἀνωτέρω ἀσέβεια.

Ἐὰν δὲ τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀληθῆ παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ γνωρίσῃ δι' ἡμῶν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἁρμοδία ἀρχή, τί πράγματι συνέβη.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΛΟΓΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ψυχικὴ δύναμις ἡ φαντασία, δημιουργοῦσα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος κόσμον ὁλόκληρον ἰδεατόν, ἀλλ' εἶναι καὶ μέγας κίνδυνος διὰ τὴν διανοητικότητα καὶ τὸ βουλητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τὰς συνήθεις περιστάσεις. Πρόσεχε λοιπὸν νὰ τὴν κρατῇς εἰς τὸ περιθώριον τοῦ ἐνεργοῦ βίου ὡς διάκοσμον τῆς πεζότητος καὶ ἀσχημίας πολλῶν πραγμάτων ποὺ ἀντιμετωπίζεις εἰς τὴν ζωὴν καὶ πρὸ πάντων νὰ τὴν συνηθίσῃς νὰ πειθαρχῇ εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν θέλησιν, διὰ νὰ μὴ σὲ παρασύρῃ εὐκόλως πέραν καὶ μακρὰν τοῦ πραγματικοῦ καὶ τοῦ πρέποντος.

Η ΑΞΙΑ καὶ ἡ γλυκύτης τῆς ζωῆς δὲν εἶναι μόνον νὰ τρώγῃς, νὰ κοιμᾶσαι καί ν' ἀπολαύῃς, ὅ,τι εὐχάριστον εὑρίσκεις εἰς τὸν κόσμον· εἶναι πρὸ πάντων καὶ νὰ συλλογίζεσαι καὶ νὰ αἰσθάνεσαι ὅτι εἶσαι εἰς θέσιν νὰ ὑπερνικήσῃς μὲ τὴν ψυχικὴν καὶ διανοητικήν σου δυναμικότητα τὸν νόμον τῆς βαρύτητος ποὺ σὲ προσηλώνει εἰς τὴν ὕλην καὶ νὰ μετεωρισθῇς, ἔστω καὶ ἐκ διαλειμμάτων, εἰς ὑψηλοτέρας σφαίρας ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν ὁποίων διακρίνεις, ὁμοῦ μὲ τὴν σμικρότητα καὶ ἀδυναμίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸ ὑπέροχον μεγαλεῖον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ψυχικότητος.

ΘΑ ΕΙΣΑΙ πολὺ δυστυχὴς ἂν ἡ φιλοσοφία σου περὶ ζωῆς ἔγκειται εἰς τὸ νὰ δυσπιστῇς πρὸς ὅλους καὶ πρὸς ὅλα. Θὰ ἦτο ἀπείρως καλύτερον, ἀντὶ τῆς ἀμφιβόλου αὐτῆς σοφίας, νὰ εἶχες συνηθίσει παιδιόθεν νὰ θεωρῇς κατ' ἀρχὴν κάθε ἄνθρωπον ὡς φύσει ἀγαθὸν καὶ ἔντιμον μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θὰ ἐπείθεσο περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη νὰ λυπῆσαι τὸν κακὸν ὡς δυστυχῆ, ὅστις πλανᾶται εἰς τὰς σκέψεις του, ἢ ὡς ἄρρωστον ψυχοπαθῆ, ἄξιον οἴκτου μᾶλλον καὶ ὄχι μίσους καὶ πρὸ πάντων ὡς μὴ εὐνοηθέντα ὑπὸ τῆς μοίρας μὲ καλυτέραν κληρονομικότητα καὶ ἀνατροφήν.

ΜΗ ΖΗΛΕΥΕΙΣ ἀπὸ τὴν δύναμι τοῦ πλούτου παρὰ μόνον ἐκείνην ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἀγαθόν τινα καὶ ὡραῖον σκοπόν, τὴν κοινωνικὴν φιλανθρωπίαν, κάθε εὐγενῆ ἐκδήλωσιν ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλοπατρίας. Ἐξαιρέσει τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ἱκανοποιήσεως, ὅσον πλοῦτον καὶ ἂν διαθέτῃ κανεὶς δὲν θὰ αἰσθανθῇ ποτὲ τὴν σπανίαν χαρὰν ποὺ προξενεῖ ἐργασία στεφομένη ὑπὸ ἐπιτυχίας, σκοπὸς ὡραῖος κατορθούμενος μετὰ πολυετεῖς ἀγῶνας. Πάντως ἡ ἀφθονία τοῦ χρήματος δὲν ἀποκλείει καὶ πᾶσαν ὡριμότητα κρίσεως καὶ ἠθικὴν ἀνωτερότητα καὶ ὑπῆρξαν πλούσιοι σοφοὶ ποὺ ἤξευραν νὰ χρησιμοποιήσουν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν ὑλικήν των δύναμιν.

ΕΦ' ΟΣΟΝ δὲν εἶσαι ἐξ ἐπαγγέλματος ρήτωρ ἢ πολιτευόμενος, προσπάθησε νὰ εἶσαι πάντοτε ὀλιγόλογος καὶ φίλος τῆς σιωπῆς. Εἶναι μία πολὺ σπουδαία καὶ ὠφέλιμος ἐγκράτεια πνευματικὴ αὐτὴ καὶ συγχρόνως αὐτοκυριαρχία προληπτικὴ κάθε γλωσσικῆς παρεκτροπῆς. Μετριάζων ἢ καὶ καταστέλλων κάθε τάσιν πρὸς φλυαρίαν, ἐξασφαλίζεσαι ἀπὸ ὀλισθήματα τοῦ λόγου, ἐκθέτοντα καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ λαλοῦντος καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἄλλου κάποτε. Ζῆς τοιουτοτρόπως μίαν ἐσωτερικὴν ζωὴν πληρεστέραν καὶ φυλάττεις διὰ τὸν ἑαυτόν σου ὅ,τι δὲν σὲ συμφέρει νὰ ἐξωτερικεύσῃς.

ΕΙΣΑΙ ΠΤΩΧΟΣ ὄχι ὅταν δὲν ἔχῃς περιουσίαν, ἀλλ' ὅταν ἐπιθυμῇς πράγματα περιττὰ καὶ ἀπρόσιτα, ὅπως καὶ θὰ ἦσο πλούσιος, ἂν εἶχες πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμήσῃς καὶ πάμπλουτος ἐὰν δὲν ἐπιθύμῃς τίποτε ἐξ ὅσων στερεῖσαι. Ἡ ἔντονος καὶ πολλαπλῆ ἐπιθυμία, δηλ. ἡ πλεονεξία εἶναι ἡ βάσις τῆς πτωχείας. Ὅταν ἐπιθυμῇς πολλὰ καὶ τὰ στερεῖσαι, ἐνῶ δὲν σοῦ εἶναι ἀπαραίτητα, εἶσαι πάμπτωχος ἐνῶ ὅταν ἐπιθυμῇς μόνον ὅ,τι δύνασαι νὰ ἐπιτύχῃς, εἶσαι ἤδη ἀρκετὰ πλούσιος.

ΑΝΤΙ 1 ΠΕΡΝΕΤΕ 2...

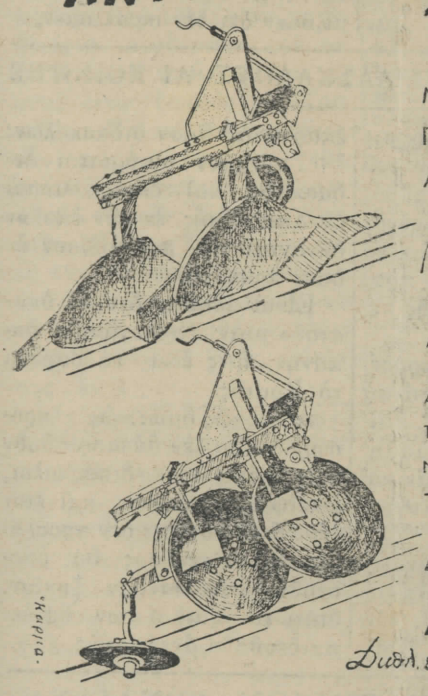

Ἀγρότες

ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΕΝΑ ΑΡΟΤΡΟ

Μπορεῖτε νὰ ἀφαρέτε

ΑΡΟΤΡΟ ΚΑΙ ΔΙΣΚΑΡΟΤΡΟ

Ὅταν

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΤΡΑΚΤΕΡ ΖΗΤΕΙΣΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΔΕΙΞΟΥΝ ΤΟ ΣΥΝΘΕΤΟ

ΑΡΟΤΡΟ ΚΑΙ ΔΙΣΚΑΡΟΤΡΟ

Διαδ. εὑρεσιτεχνίας Νο 18.303

Μ. Η. ΡΩΣΣΙΑΔΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ 4 - ΤΗΛΕΦ. 62-60

Συνολικὴ τιμὴ Ἀρότρου καὶ Δισκαρότρου Δραχ. 12.000

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι Χαλκιδικῆς

ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΔΗ & ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΝΑΡΔΗΣ

ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ, ΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΟΝ Η ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ Μ. Χ. Ν.

Χαρὰ-χαρὰ ἐνθουσιασμό, μεγαλοπρέπεια ἀσυναγώνιστο καὶ ἀσύγκριτο γραφικότητα παρουσιάζει ἡ περιοχὴ αὐτὴ τὴν ὁποία ὅμως κανεὶς ἀπ' ὅσα τοὐλάχιστο ξαίρω δὲν βρέθηκε νὰ ὑμνήσῃ ὅπως τῆς πρέπει καὶ κανεὶς ἐπίσης δὲν θέλησε νὰ ζωντανέψῃ μὲ τὴν περιγραφή του καὶ νὰ τὰ παρουσιάσῃ στὴ φυσική του θέση καὶ ἔξαρση.

Γράφουν λαμπρὲς περιγραφὲς οἱ Βιενέζης, Παλαιολόγος, Κυζαντζάκης καὶ ἄλλοι ἀλλὰ ὅλες γύρω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸ Σούνιο ἢ καὶ γιὰ τὴν Ἰαπωνία ἀκόμα ἀλλὰ ὀλίγο πολὺ ὀλιγο ἢ καθόλου γιὰ τοῦτο τὸ κομμάτι τῆς πατρίδος μας.

Δὲν μποροῦν νὰ φανταστοῦν οἱ λογοτέχναι αὐτοὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴν λογοτεχνικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου μας τὶ θυσαυρὸς καὶ τὶ πλοῦτος γιὰ τὰ λογοτεχνικά των δοκίμια κρύβεται σ' αὐτὴν τὴν περιοχήν.

Ὅλα ἔχουν μιὰ παράξενη ὠμορφιὰ καὶ γοητεία αὐτὰ τὰ μέρη, τὰ βουνά της τὰ πανύψηλα τὰ ἥμερα καὶ δασωμένα, τὸ ὑπέδαφος ποὺ ἀπὸ τὰ σπλάχνα του βγαίνουν τὰ πλούσια βιομηχανικὰ κοιτάσματα, οἱ ὑπόγειες στοές των οἱ ὑπόγειες στοὲς τῶν ἀρχαίων εὑρημάτων ὅλα μὰ ὅλα γενικῶς δημιουργοῦν μιὰ ἄλλη αἴσθηση παράξενη ὥμορφη σὰν νὰ περιμένης ὅτι ἀπὸ τὴν ὑπόγειο αὐτὴ θέση ποὺ βρίσκεσαι θὰ προβάλλῃ ἡ μορφὴ καὶ τὸ μέγεθος ἑνὸς ἄλλου πολιτισμοῦ ποὺ κείτεται θαμμένος ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια σὲ τοῦτο τὸν ἱερὸ χῶρο καὶ θὰ ἴδῃς βιβλικὲς μορφὲς ἢ ἱστορικὲς ἄλλες μορφὲς, μ' ἐπικεφαλῆς τὸ μεγάλο τέκνο τῆς Χαλκιδικῆς τὸν Ἀριστοτέλη νὰ κυριαρχῇ σὲ τοῦτο τὸν τόπο καὶ νὰ στέλνῃ τὸ ΦΩΣ ἐκεῖνο ποὺ ζάλισε τὴν οἰκουμένη ὁλόκληρη.

Τόπος γεμάτος παραδειδιακὸ ἰδεαλισμὸ καὶ Βουκολικὴ γοητεία κάμνουν τὸν ξένον ἐπισκέπτην νὰ ζῇ τὴ μεγάλη ἐκείνη δόνηση ποὺ προκαλῇ ἡ μεγάλη συγκίνησις ὅταν ζῇ, κινῆται καὶ ἀντικρύζῃ τὸ γεμάτο ποίηση αὐτὸ περιβάλλον.

Ὁ πανύψηλος καὶ δυσθεόρατος Ἄθως στέκει σὰν φύλακας καὶ παρασιάτης στὴν ἀκραία γωνιὰ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἀναγγέλει σ' ὅλη τὴν περιοχὴ τοῦ Αἰγαίου τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴ γοητευτική της ὕπαρξη.

Ὁ Ἄθως τὸ φρούριο τῆς ἁγιωσύνης μὲ τ' ἄπειρα μυστικά του καὶ τὴ μεγαλοπρεπῆ θωριά του εἶναι κι' αὐτὸς ἕνα ἀπὸ τὰ μαργαριτάρια τῆς περιοχῆς ποὺ βλέπει ἀπὸ τὸ βασίλειο του τὰ συμβάντα σ' αὐτὴ τὴ ΓΗ τὴν ἁμαρτωλὴ καὶ ἀπὸ τὴν κορυφή του μεταβιβάζει καὶ πέρνει ἐντολὴ καὶ θελήματα ἀπ' αὐτὸν ποὺ διαφεντεύει στὸν κόσμο ἐπὶ σειρὰν ἀπείρων καὶ τοῦ ὁπυίου, ἡ βασιλεία οὐκ ἔστι τέλος.

Ὁ Ἄθως ὁ αἰώνιος ποὺ ἀπὸ τὴν κορυφή του στέλνεται ὁ κεραυνὸς καὶ τ' ἀστροπελέκι, ἐμφανίζεται καιὰ τὴν θεία παράδοση ἡ ἁγία μορφὴ τῆς μητέρας τῶν μητέρων φέρνοντας μυνήματα καὶ παρηγοριὰ σὲ τούτη τὴ γῆ.

Γράφτηκαν θρύαμβοι, ἐγκώμια, ἔγινεν κινητοποίηση ὅλης τῆς συγγραφικῆς δόξας τῆς Ἑλλάδας γιὰ τὰ μέρη ποὺ βρίσκονται μπροστὰ στὰ πόδια τους ἀλλὰ καμμιὰ δόξα τῆς πατρίδας μας δὲν βρέθηκε νὰ ὑμνήσῃ τὴν ὀνειρώδη βλάστηση τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὴν ὀνειρώδη ὠμορφιὰ τῆς Κασσάνδρας τοῦ Μάλτεπε τοῦ Μαρμαρᾶ τῆς Βουρβουροῦς.

Καμμιὰ δικαιολογία δὲν ὑπάρχει σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ὑποχρέωση καὶ καθῆκον ν' ἀνοίξουν μιὰ καμπάνια σ' ὅλο τὸν κόσμο νὰ προσελκύσουν τουρίστας καὶ ξένους.

Ἕνα ἀνοιξιάτικο δειλινὸ στὴ λησμονημένη καὶ πανέμορφη Ἀμμουλιανὴ εἶναι ὅτι συγκινεῖ αὐτὸν ποὺ ἔχει καρδιά, αἰσθήματα ἁγνὰ καὶ εὐχαριστιέται ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς αἰσθησιασμοὺς ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο ποὺ εἶναι γεμάτος καλλιτεχνικὴ διάθεση καὶ γοῦστο.

Ἀτέλειωτο, ἤρεμο, γαληνεμένο περιβάλλο φαίνεται ἀπὸ τὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μὲ τὰ κάτασπρα σπιτάκια μὲ τὲς ψαρόβαρκες στ' ἀνοικτὰ μὲ τὰ δίκτυα ἁπλωμένα καὶ μὲ τὰ θαλασσινὰ πουλιὰ ποὺ φτερουγίζουν μὲ χαρὰ καὶ φωνὲς σ' ὅλη αὐτὴ τὴν περιοχή.

Τ' ἀνθρώπινο μάτι δὲν παύει νὰ χαίρεται καὶ ν' ἀγναντεύῃ μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη ὅλα αὐτὰ τὰ γνώριμα Ἑλληνικὰ τοπία μὲ τὲς ἀσύγκριτες ὠμορφιὲς καὶ τὸν γεμάτο φῶς φόντο. Ἡ θάλασσα τὸ γαλάζιο τὸ πράσινο ἡ γαληνεμένη μάλιστα θάλασσα τ' ἄσπρα σπιτάκια εἶναι μιὰ εἰκόνα ποὺ σὲ θέλγει ποὺ τὴ σκέφτεσαι πολὺ ποὺ θέλεις νὰ τὴ ζήσῃς γιὰ πολὺ μὲ ὄρεξη καὶ ἄνεση πρὸ παντὸς μὲ χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος στὸ βάθος ζῇ μὲ τὸ δικό του τρόπο καὶ μὲ τὴ δική του νοοτροπία μιὰ μεταφυσικὴ ζωή, γεμάτη μυστήριο, ἔξαρση θρησκευτική, μυστικισμὸ ποὺ τὸν λαμπρύνει ἡ ἱστορία μιᾶς χιλιετηρίδος καὶ τὸν κοσμοῦν τ' ἀραβουργήματα τοῦ Παντοδυνάμου. Τὸ μαῦρο ράσσο καὶ οἱ βιβλικὲς μορφὲς τῆς περιοχῆς σοῦ θυμίζουν ὅτι ὁ κόσμος αὐτὸς δὲν προέρχεται ἀπ' αὐτὴν τὴν κοινωνία μας ἀλλὰ φαίνεται σὰν νὰ εἶναι σταλμένος ἀπὸ μιὰ περιοχὴ ποὺ μόνον θαύματα γίνονται καὶ θεῖα ὄνειρα ἐμφανίζονται. Ὅσο ἡ ὥμορφη της θάλασσα καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ φυσικοῦ τούτου περιβάλλοντος ἀποτελοῦν ἕνα ὄνειρο ζωῆς λαχταριστῆς καὶ συγκινητικοῦ τοπίου τόσο στενάχωρη γίνεται ἡ ζωὴ μὲ τοὺς περιοριστικοὺς ὅρους ποὺ ἐπιβάλλει τὸ ἰδιόρυθμο καθεστὼς τῆς περιοχῆς.

Ὅσο προχωρεῖς κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ τόσο ὁ πράσινος φόντος μετριάζεται καὶ ὁ φυσικὸς φόντος ἐλαττώνεται καὶ δὲν παρουσιάζει τὸν ὀργασμὸ καὶ τὴν καταπράσινη γοητεία του καὶ παρουσιάζωνται τὰ γραφικὰ γεμάτα ζωή, καλωσύνη, προκοπή, χωριά μας.

Ἡ πολυπαθὴς Ἱερισσός, ἡ ἱστορικὴ μὲ τὰ περίχωρά της Στρατονίκη, τ' ὁλοφώτιστο Νεοχῶρι τὸ στενὸ ἀλλὰ ἱστορικὸ Παλιοχῶρι καὶ ἔπειτα ἡ Ἀρναία ἡ παμπάλαια καὶ προκομένη μὲ τὰ στενά της, τὴν ὥμορφη πλατειοῦλα της καὶ τὸν ἀνοιχτόκαρδο κόσμο της. Ὕστερα ἔρχεται ὁ Χολομῶντας ὁ ἤρεμος, ὁ γαληνεμένος, ποὺ στὰ πόδια του κρέμεται ὁ μαγευτικὸς Ταξιάρχης μὲ τὴν πλούσια βλάστησή του καὶ μὲ τὰ κρυστάλλινα νερά του.

Στὲς σκιές του ἀναπαύονται τὰ καλοκαιρινὰ ἀπογευματινὰ κοπάδια κουρασμένα καὶ στὴ βαθύσκια σκιά τῆς βαλανιδιᾶς σὰν ἄλλος Τάσιος τῆς Γκόλφως ἕνα λεβεντόπαιδο γεμάτο ζωὴ καὶ νειάτα ἀφουγράζεται τὸ μεγάλο μυστικὸ τοῦ λόγγου καὶ ψάλλει τὸ φλογερὸ τραγοῦδι στὴ φλογέρα τὸ τραγοῦδι τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης ποιὸς ξαίρει ἀπὸ πιὸ καϋμὸ καὶ ντέρτι παθιασμένο.

Πολλὰ μυστικὰ καινούργιασοῦ ἀποκαλύπτει ὅλη αὐτὴ ἡ μαγικὴ περιοχὴ ποὺ λέγεται Χαλκιδικὴ ποὺ δυστυχῶς πολλοὶ λίγο ἀσχολήθηκαν μ' αὐτὴν οἱ Νεοέλληνες.

Ἡ Χαλκιδικὴ ποὺ ἄλλοτε μὲ τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Ἀριστοτέλη ἀκτινοβόλησε στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης σήμερα περνᾶ τὸ δρόμο της στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἥσυχη, γαληνεμένη, νοικοκυρεμένη, περιωρισμένη χωρὶς μεγάλες προσπάθειες καὶ ὀξιώσεις ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ μεγάλη της κληρονομιὰ τῶν αἰώνων.

Ἐὰν προχωρήσουμε νοτιώτερα οἱ ἀτέλειωτες δαντελωτὲς ἀκρογιαλιὲς ποὺ τότε στέκουν ἤρεμες καὶ γαληνεμένες καὶ πότε ἀγριωμὲς φαντάζουν κι' αὐτὲς φωτεινὲς κι' ὁλόλαμπρες ποὺ συμπληρώνουν τὸν πίνακα τοῦ Νομοῦ μας μὲ τ' ἀτέλειωτα στολίδια καὶ κοσμήματα τῆς δημιουργίας ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρο καὶ φθάνει στὸ ἄλλο συνεχίζει δὲ χωρὶς διακοπὲς αὐτὴν τὴν εἰκόνα μὲ μιὰ ποικιλία χρωμάτων, συνδυασμῶν σ' ἕνα ἀτέλειωτο ταπέτο φυσικῶν καὶ ζωντανῶν ἐμφανίσεων.

Ἡ θάλασσα, ἡ πικροθάλασσα ὅπως τὴ θέλει ὁ ποιητὴς ἐδῶ εἶναι ἀνθοῦσα ποὺ παιχνιδίζει μὲ τὴ ξηρὰ καὶ συμπληρώνει τὴ γοητεία τῆς περιοχῆς μας. Τ' ἀπέραντα πελάγη της φιλοξενοῦν σὲ μια μεγάλη ἀκτῖνα τὰ ψαροκοϊκά της ἀπ' ὅπου ξεκινᾶ, κινεῖται καὶ μεταφέρει τὸ μόχθο του ὁ τυρανισμένος θαλασσινός.

Ἡ θάλασσα τοῦ Ν. Μαρμαρᾶ, μαζὺ μὲ τὸ πεῦκο της ποὺ ἀρχίζει πάνω ἀπὸ τὸ χωριὸ δίδουν μιὰ ἐντύπωση ὅτι βρίσκεσαι σ' ἕνα περιβάλλον καθαρῶς πολιτισμένο καὶ Εὐρωπαϊκό. Ἡ ἀσημένια ἀμμουδιά της τὰ καθαρὰ νερά της, τὸ ἄφθονο καὶ ἐκλεκτὸ ψάρι εἶναι κάτι ποὺ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητο στὸν ἐπισκέπτην ποὺ ἔρχεται νὰ γνωρίσῃ τ' ἄγνωστα στοὺς πολλοὺς ἀλλὰ τόσο ποιητικὰ, θελκτικὰ καὶ ξεκούρστα μέρη.

Ἡ φυσικὴ ὠμορφιὰ εἶναι ἡ μεγίστη τέχνη τοῦ αἰσθητικὰ ὡραίου τοῦ ἐξιδανικευμένου τοπίου καὶ τῆς ἐνναλλασομένης γοητείας ποὺ ὄσφρησι, ὅραση, ἀκοὴ βρίσκονται σὲ μιὰ δόνηση ἀπὸ τ' ἀρώματα τῶν θαυμασίων τοπίων, ἀπὸ τὰ χρώματα τῶν τοπίων καὶ ἀπὸ τὰ μελλοδικὰ τραγούδια τοῦ πτερωτοῦ κόσμου.

Εἶναι στιγμὲς ποὺ μαγεύεσαι, εἶναι ὧρες ποὺ δραματίζεσαι, εἶναι ἐποχὲς ποὺ δὲν ξαίρεις ἐὰν ἀνήκεις στὸν ἑαυτό σου ἢ σὲ ἕναν ἄλλον κόσμο γεμάτο ὠμορφιά, γοητεία, ζωντάνια.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Χαλκιδικὴ τὸ διαμάντι τῆς Ἑλλάδος ἡ τόσο ἄγνωστη ἀλλὰ καὶ τόσο παραμελημένη ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΤΙΚΙΑΣ

Δὲν κλαίω τὴ μάνα ποὺ τὸ
[γιὸ δὲν θὰ τὸν ξαναϊδεῖ,
οὔτε τὴν ἔρημη ἀδερφὴ
[πόχει τὴ σκέπη βάψει,
δὲν κλαίω τὴ χήρα πόμει-
[νε μὲ ἀχρόνιαγο παιδί,
μόν' κλαίω τὴν ἀγαπητικιὰ
[ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ κλάψει!

Ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ φορεθεῖ
[στὰ μαῦρα ἡ καψερή,
μὰ πρέπει νὰ χαμογελᾶ μὲ
[τὴν καρδιὰ καμένη.
Δικὸν δὲν ἔχασε! Κανεὶς
[δὲν τὴν παρηγορεῖ,
καὶ μὲ τὸν πόνο μυστικὸ
[στὸν τάφο κατεβαίνει...

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ

ΡΟΔΟΚΗΠΟΣ 30. — Τὴν πρὸ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔγινε ἡ τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ διδακτηρίου μας.

Εἰς τὴν τελετὴν προσῆλθον καὶ παρέστησαν ὁ Νομάρχης κ. Δ. Γούλας, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δ. Σχολείων κ. Π. Μελετόπουλος ὁ τμηματάρχης τῆς Νομαρχίας κ. Α. Νίτσας ὁ ὁ βοηθὸς Ἐπιθεωρητοῦ κ. Ι. Παπαθωμᾶς, ὁ ἐργολάβος κ. Π. Συμβουλίδης, ὁ πρόεδρος κοινότητος Ν. Συλλάτων κ. Ι. Ἰωαννίδης, οἱ σύμβουλοι κ. κ. Δ Σαραφιανὸς Α. Νίκογλου, ὁ γραμματεὺς κ. Θ. Χ. Μιχαήλ. Οἱ διδάσκαλοι: Ν. Συλλάτων κ. Β. Παπαστεριόπουλος καὶ ἡ δ. Χ. Τυροποιοῦ, Ν. Γωνιᾶς ὁ κ. Δ. Τριανταφύλλου, Λακκώματος ὁ κ. Δ. Αὐγουλούπης, Ν. Καλ)τείας οἱ κ.κ. Α. Τζούμας καὶ Σ. Σήφακας, αἱ δίδ. Σ. Βογιᾶ καὶ Βασιλείου, Ἁγ. Παύλου ὁ κ. Κ. Ξενίδης, Σωζουπόλεως ὁ κ. Παπανικολάου, Πετραλώνων, ὁ κ. Β. Ἀβράμης καὶ ἡ δ. Δ. Ἀδάμ, Ἐλαιοχωρίων, ὁ κ. Β. Μπανόβας, Κρήνης, ὁ κ. Κ. Ταβλαρίδης, οἱ ἰατροὶ κ.κ. Σ. Τσάτσαρης καὶ Τρακατέλης, ἡ μαῖα δ. Σήφακα, ὁ ἀστυνόμος κ. Ι. Ἀλευρίδης, οἱ πρόεδροι κοινοτήτων Πετραλώνων κ. Λ. Σαρηγιαννίδης, Κρήνης ὁ κ. Θ. Μουστάκας, Ν. Γωνιᾶς ὁ κ. Ν. Μπαρμπούνης οἱ σχολ. ἔφοροι κ.κ. Χ. Τσερέας Ν. Συλλάτων καὶ Α. Τσιλίκης Ν. Γωνιᾶς καὶ ἄλλοι.

Τοὺς προσελθόντας ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου ὅπου καὶ τὸ οἰκόπεδον τοῦ διδακτηρίου ὁ δ)ντὴς τοῦ Σχολείου κ. Ι. Γκατζώλης μετὰ τῶν μαθητῶν, οἱ κ.κ. σχ. ἔφοροι Κ. Λάσκαρης καὶ Γ. Γεωργαλᾶς, ὁ πρόεδρος τοῦ Γ. Συν)σμοῦ κ. Α. Παπαδάκης μετὰ τῶν συμβούλων κ.κ. Δ. Μαργέλη, Ν. Γεωργαλᾶ Ἠλ. Παπαδοπούλου, Μ. Παπαδάκη, οἱ ἐκκλ. ἐπίτροποι κ.κ. Χ. Ψαραδᾶκος, Κ. Παπαδάκης, καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου μας αἰδεσιμωτάτου Ἀριστείδου Γιαννοπούλου καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, ὡμίλησαν καταλλήλως ὁ δ)ντὴς τοῦ Σχολείου κ. Ι. Γκατζώλης ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Ι. Ἰωαννίδης, ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ κ. Νομάρχης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς οἱ κάτοικοι ἐδεξιώθησαν τοὺς προσελθόντας εἰς τὸ παλαιὸν διδακτήριον ὅπου καὶ παρέθεσαν γεῦμα πρὸς τιμήν των.

Γ. ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ

ΗΛΙΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΣ
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
Ἐγνατίας 84 (γωνία Ἀριστοτέλους). τηλέφ. 71 379.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΦΙΔΑΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἁγίας Σοφίας 56, ἔναντι πρακτορείου Χαλκιδικῆς, παραπλεύρως Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀχειροποιήτου.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.70.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας ἀντὶ 25 δραχ. τὸ βιβλίον τοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου, Ἀρχιμανδρίτου ΓΑΒΡΙΗΛ

«ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
καὶ
ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΙ»

Α' βραβεῖον διαγωνισμοῦ Ὑπουργ. Προεδρίας 1958.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Καρρᾶς Γεώργιος τοῦ Κων. καφεπώλης κάτοικος Ἁγ. Νικολάου Χαλκιδικῆς δηλῶ οἰκειοθελῶς ὅτι κατὰ τὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς ἀνεμήχθην εἰς τὰς ἀντεθνικὰς ὀργανώσεις Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ. μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως ὅτε ἀντιληφθεὶς τὸν προδοτικὸν ρόλον ἀπεχώρησα ἐξ αὐτῶν. Νῦν δὲ ἀποδειχθέντας πλήρως τοὺς δολίους σκοποὺς καὶ ἀποβλέπων εἰς τὴν κατάτμησιν τῆς Ἑλλάδος ἀποκηρύσσω τὰς ὀργανώσεις ταύτας ὡς καὶ τὰς παραφυάδας καὶ δηλῶ ὅτι θέλω ἐργασθῶ διὰ τὸ καλὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἁγ. Νικόλαος 28—10—1958
ὁ δηλῶν
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ

ΜΑΘΗΤΑΙ: Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας εἰς τὰ μαθηματικὰ προγυμνασθεῖτε εἰς τὸν ἐν Πολυγύρῳ καθηγητὴν τῶν μαθηματικῶν Κων)τῖνον Κοντογιαννόπουλον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἐν Πολυγύρῳ οἰκόπεδον μ. τ. 274. Πληροφορεῖαι παρὰ τοῦ παντοπώλου Γεωργίου Ζαρίφη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Ἐν Πολυγύρῳ 1) ἐλαιῶν 20 στρεμμάτων εἰς θέσιν «Πατειλιδᾶ», 2) ἀγρὸς 9 στρεμμάτων εἰς «Ζέρβα λάκκα». Πληροφορίαι παρὰ τῆς κ. Ἀναστασίας Ἀσβεστᾶ, Πολύγυρος.

ΙΩΑΝ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ καὶ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ — Κλεισθένος 5

Οἰκοδομικὰ ἔργα.— Συντάξεις μελετῶν.— Σχεδιάσεις.— Ἐκδόσεις ἀδειῶν.

Τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ
Ἐπανήρχισε λειτουργοῦν ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
Τηλέφωνον ἀριθ. 41

ΓΕΩΡΓ. Μ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Κομνηνῶν 29, ἔναντι Ἀγορᾶς Μοδιάνο
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Α. ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ
Δέχεται δι' ἐφαρμογὴν Ραδίου καὶ Ἀκτῖνας Χ.
Ἀγίας Σοφίας 22
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

2ον (τελευταῖον)

Κάποτε βαθύτατα λυπημένος ὁ τραγουδιστὴς τόνιζε τὸ θλιβερὸ παράπονο τῆς νειᾶς ποὺ πιάσαν τὸν ἀγαπημένο της καὶ ποὺ γι' αὐτὸν καὶ τὰ προικιά της δίνει:

Χίλια φλουριὰ ἔχ' ἡ τσέπη [μου καὶ τὰ χίλια θὰ τὰ δώσω
—μόν' τὸ Μῆτσο νὰ γλυτώσω.
Κι' ἂν δὲν μοῦ φθάσουνε κι' [αὐτὰ
πωλῶ τὰ ἔρημα προικιά,
ὅλα μου θὰ τὰ πουλήσω
—μόν' τὸ Μῆτσο νὰ κερδίσω

Ἀλλὰ ἡ λύπη του εἰλικρινὴς ἀναμφισβήτητα ἦταν καὶ ἀνάλογος τῶν περιστάσεων. Δὲν ἀργεῖ νὰ τὸν συνεπάρῃ τὸ ἐρωτικὸν αἴσθημα. Αὐτὸ τὸν γέμιζε μὲ τὸν πόθο νὰ πάῃ νὰ τραγουδήσῃ κάτω ἀπ' τὸ μπαλκόνι τῆς ἀγαπημένης του. Μέσα ἀπ' τὸ κλειστὸ παράθυρο, μιὰ οκιά, τῆς ἀγαπητικιᾶς του, ποὺ ἡ καρδιά της χτυπᾶ γι' αὐτὸν δυνατᾶ, κρυφὰ ἀγναντεύει. Αὐτὸς ὅμως δὲν παύει νὰ τραγουδᾶ:

Κόρη μ' ἂν κοιμᾶσαι ξύπνησε
μὲ τὸν λεβέντη μίλησε
κι' ἂν κάθεσαι ἔλα διέμε
καὶ γλυκὰ κουβέντιασέ με.

Μὰ ὁ αἰσθηματισμὸς τοῦ τραγουδιστὴ δὲν ἔφθανε ὥς αὐτοῦ, γίνονταν γλυκόλαλο πουλάκι, γιὰ Γαλατσιάνες γιὰ Κασσανδρινὲς καὶ γιὰ Πολυγυρνές:

Ἄσπρο πουλάκι κάθησε, σὲ [πράσινο κλαδάκι
καὶ τὰ φτερούγια του τσιμπᾶ [καὶ τὴν ἀγάπη λέει.
. . . . . .
Γαλατσιανοῦδες πέρδικες, [Κασσανδρινὲς τριγῶνες
κι' αὐτένες οἱ Πολυγυρνές, [πολὺ καψοκαρδοῦσες
δίνουν παράδες στὴ μπογιά, [τὰ ξάργια στὸ φκιασίδι.

Μὰ ὁ ἔρωτας, εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑπακούσῃ στὸ τραγοῦδι του αὐτὸ καὶ νὰ ρίξῃ τὶς σαΐτες του, στὴν καρδιὰ μιᾶς Κασσανδρινῆς:

Μαρία μ' κάτσε φρόνιμα, μὴ [κάνεις παλαβάδες
μὴ μᾶς γελάσουν τὰ χωριά, [κι' ἡ δόλια ἡ Κασσάνδρα

Μὰ τὴν Κασσανδρινή, τίποτε δὲν τὴν ἀλλάσει τὸ αἴσθημα της καὶ νὰ πῶς τὴν ἄκουσε ἡ φαντασία τοῦ λαοῦ νὰ ἀπαντᾶ:

Ἂς ἔπαιρνα τὸ ταῖρι μου, [ταῖρι γιὰ νὰ ταιριάζω
κι' ἄς μὲ γελοῦσαν τὰ χωριά, [κι' ἡ δόλια ἡ Κασσάνδρα

Μὰ ὁ ἔρωτας, δὲν ξεχνᾶ νὰ σαϊτέψῃ καὶ τὶς Πολυγυρνές, γυρνώντας σ' ὅλες τὶς συνοικίες τοῦ Πολυγύρου, στὸ λειβάδι, (τσαΐρι), στ' ἀνήλια, στὴν ἀγορά, στὰ κότσαλα, στὰ Κοτσανάδικα, παντοῦ καθένας ἐκεῖ ποὺ κάθονταν ἡ καλή του:

Ἀγάλια—ἀγάλια σέρνομαι, [σὰν φεῖδι στὸ τσαῆρι
νὰ μὴ μὲ νοιώσ' ἡ ἀγάπη [μου καὶ σηκωθῆ καὶ φύγει

Μὰ κάποιον ποὺ ὁ ἔρωτας τὸν χτύπησε κατάστηθα, ὄχι σὲ μιά, ἀλλὰ σὲ τρεῖς γειτονιές, νὰ πῶς τραγουδοῦσε:

Στ' ἀνήλια μὲ σκοτώσανε, [στὸ παζάρι θὰ γιάνω
στὸ Κοτσανίσιο μαχαλᾶ θὰ [πέσω νὰ πεθάνω.

Κάποτε ὅμως, γίνονταν πεισματάρης τότε τὸ τραγοῦδι του, ἔπαιρνε ἄλλο τόνο, γίνονταν σατυρικό, γιὰ νὰ κουτσομπολέψῃ μ' αὐτὸ τὶς ψηλομύτες.

Τώρα βγῆκε μία μόδα στὸν [Ἀνήλιο μαχαλᾶ
γιὰ νὰ φκιάνουν τὰ κορίτσια, [τρεῖς τσεπίτσες στὴ ποδιὰ
καὶ στὴ μιὰ νὰ βάζουν ποῦδρα [καὶ στὴν ἄλλη μυροδιὰ
καὶ στὴν ἄλλη κοκκινάδι νὰ [τρελλαίνουν τὰ παιδιά.

Ἢ καὶ ἀλλοιῶς:

Καὶ στὴ μιὰ νὰ βάζουν ποῦδρα [καὶ στὴν ἄλλη μυροδιὰ
καὶ στὴν ἄλλη τὰ κουφέτα [νὰ μοιράζουν τὰ παιδιά.

Κι' ὅταν μερικὲς ἀπ' αὐτὲς ἐξακολουθοῦσαν νὰ σηκώνουν ψηλὰ τὴν οὐρά τους, τότε πείσμωνε πιὸ πολὺ ὁ τραγουδιστὴς καὶ τὸ πεῖσμα του αὐτὸ γίνονταν τραγοῦδι:

Ψηλὰ τὴν στήνεις τὴ φωλιὰ [μὰ θὰ λυγίσ' ὁ κλῶνος
καὶ θὰ σὲ φύγῃ τὸ πουλί, [καὶ θὰ σὲ μείν' ὁ πόνος.

Ἀλλὰ τυχὸν ἀποτυχίες του, δὲν τὸν ἀπέλπιζαν, τὸν κάνουν νὰ πάρῃ τὸ καμάκι του καὶ νὰ τὸ ρίξῃ πιὸ πέρα καὶ νὰ τὶ ψαρεύει:

Ρίχνω τὴν πρώτη καμακιὰ
καὶ βγάζω ἕνα λαβράκι
τὸ σκίζω τὴν κιλίτσα του
καὶ βγάζω δυὸ σαρδέλλες
δυὸ Πολυγυρνὲς κοπέλλες.

Φαίνεται ὅμως, πῶς κι' αὐτὲς θὰ ἦταν... ἀπ' τ' ἀνήλια, γι' αὐτὸ θέλει στὸν ἅδη νὰ κατέβῃ:

Στὸν ἅδη θὰ κατέβω καὶ στὸ [παράδεισο
τὸ χάρο ν' ἀνταμώσω δυὸ [λόγια νὰ τοῦ πῶ
χάρεμ' γιὰ χάρησε με σαΐτες [κοφτερὲς
νὰ πᾶ νὰ σαϊτέψω δυὸ τρεῖς [Πολυγυρνές.

Κι' ἂν καὶ στὸν Ἅδη ἀποτύχεινε τότε δὲν τὸν ἔνοιαζε, εἶχε καὶ Γαλατσιάνες:

Ἐγὼ θὰ πάρω Γαλατσιάνα
μὲ κομένα τὰ μαλλιά.
. . . . . .

Μὰ κι' ὅταν μακρυὰ στὰ ξένα ἡ μοῖρα του τὸν ἔφερνε, δὲν ἔχανε τὸν κέφι του, δὲν ἔπαυε νὰ εἶναι Χαλκιδικιώτης κι' οὔτε ἡ καρδιά του στσματοῦσε νὰ εἶναι Χαλκιδικιώτικη καρδιὰ καὶ νὰ ρίχνῃ κι' ἐκεῖ τὶς σαΐτες της:

Ξένος ἤμουν κι' ἦλθα τώρα [ἀπὸ μέρος μακρυνὸ
τὰ σοκάκια δὲν γνωρίζω, [κινδυνεύω νὰ χαθῶ.
Γιὰ πές μου ποιὰ ἔχεις μάνα [κι' ἔχεις τόσην ὀμορφιὰ
ἔχω μάνα πὸ τ' Γαλάτιστα καὶ [πατέρα Βαβδινό.

Μὰ ὁ Βάβδος, δὲν εἶχε μόνον παλληκάρια ποὺ κιτιγαν καὶ στὰ ξένα ὅταν ἦταν τὶς καρδιές, μὰ εἶχε καὶ ξελογιάστρες κοπελλιὲς ποὺ ξετρελλαίναν τὶς καρδιές, εἶχε καὶ γλυκόπιοτο κρασάκι ποὺ μεθοῦσε πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα, τὶς καρδιές.

Μὰ ἕνας γέρος ποὺ τὸ εἶχε δοκιμάσῃ κι' ἤξερε, νὰ πῶς συμβούλευε τούς... ἀφελεῖς:

Καὶ τὰ παιδιὰ τὰ λέει τὰ [ὁρμήνευε.
Παντοῦ παιδιὰ μ' νὰ πᾶτε, [νὰ πατήσητε
στὸ Βάβδο νὰ μὴν πᾶτε, νὰ [πατήσητε.
Ἔχ' ὤμορφα κορίτσια καὶ [γλυκὸ κρασί
θὰ φᾶτε καὶ θὰ πιῆτε θὰ [μεθύσητε.

Δίκιο εἶχε ὁ πεπειραμένος γέροντας.. Γιατὶ καὶ χωρὶς κρασί, μιὰ Βαβδινὴ μποροῦσε νὰ σὲ μεθύσῃ:

Ἀναθεσματισμένη κι' ὦ [τζαναμπέτισσα,
ρακί, κρασὶ δὲν ἤπια, σ' εἶδα [καὶ μέθυσα.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΑΤΡΑΣ

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποταν-θῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀγοραὶ-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η ΥΠΟΜΟΝΗ

Ἡ συζυγικὴ εὐτυχία βασίζεται κυρίως ἐπάνω στὴν ἐκτίμησι ποὺ θὰ ἔχῃ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον καὶ στὴν γαληνεμένη ἀτμόσφαιρα ποὺ θὰ δημιουργήσῃ ἡ γυναῖκα τοῦ σπιτιοῦ μέσα στὴν οἰκογένεια.

Γι' αὐτὸ οἱ γκρίνιες, οἱ καυγάδες καὶ οἱ παρεξηγήσεις πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται μὲ κάθε τρόπο καὶ κάθε θυσία. Κι' ὅταν δὲν τὸ κατορθώσουμε αὐτὸ καὶ ἡ μπόρα ξεσπάσῃ τότε πάλι χρειάζεται τὸ σύστημα τῆς ὑπομονῆς. Τέτοια ὑπομονὴ ὅμως ποὺ νὰ μὴν εἶναι δουλικὴ καὶ νὰ μὴν ταπεινώνῃ τὴν γυναῖκα. Ἂν τίθετα μάλιστα νὰ ὑπογραμμίζει τὴν ἀξιοπρέπειά της καὶ τὸν καλό της χαρακτῆρα. Μ' ἕνα τέτοιο τρόπο, ὁ ἄντρας αἰχμαλωτίζεται συνήθως καὶ δημιουργεῖται μιὰ πραγματικὴ ψυχικὴ ἐπαφὴ ἐνάμεσα στὸ ἀντρόγυνο, ποὺ εἶναι ἡ καλύτερη ἐγγύησι, γιὰ τὴ μελλοντική τους εὐτυχία.

Ἡ γυναῖκα ποὺ ξέρει νὰ σωπαίνῃ στὴν κατάλληλη στιγμὴ καὶ νὰ ὑποχωρῇ γιὰ νὰ περάσῃ ἡ «κακιὰ ἡ ὥρα» κερδίζει τὴ μεγαλύτερη γυναικεία νίκη Κερδίζει τὸν ἄντρα της πρῶτα ἀπ' ὅλα γιατὶ μιὰ τέτοια συμπεριφορὰ σπάνια τὸν ἀφίνει ἀσυγκίνητο. Τὸν κάμνει πάντα νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ ἀνάλογα καὶ ὕστερα δύσκολα πιὰ ἀφίνει νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸ θυμό του καὶ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ φασαρία μέσα στὸ σπίτι. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς γυναικας ἔχει ἀκόμη σοβαρὸ ἀντίκτυπο καὶ στὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν. Γιὰ ὅλες ξέρομε πόσο βασικὸ ρόλο παίζει στὴ διάπλασι τῆς παιδικῆς ψυχοσυνθέσεως τὸ ἤρεμο περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ μὲ διάχυτη τὴν ἀγάπη καὶ τὴν κατανόησι.

Β Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

1) Συμφώνως σχετικῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι ἡ προθεσμία ἐξαγορᾶς τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων (θητείας, προσθέτων ὑπηρεσιῶν κ.λ.π.) διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς κλάσεις 1949 καὶ παλαιοτέρας παρατείνεται μέχρι 31)12)58

2) Μετὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν καὶ μέχρι 31)12)58 οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύναται νὰ ποιήσωσι χρῆσιν τοῦ μέτρου ἐξαγορᾶς ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ δέον νὰ καταβάλωσι ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου ἀντισηκώματος ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΟΥ κατὰ 20 ο)ο.

3) Διὰ τοὺς τυχὸν ἀνυποτάκτους θὰ συνεχισθῇ ἡ ποινικὴ δίωξις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνεσθε εἰς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον.

ΒΑΣ. Μ. ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Ἐγνατία 105—Τηλ. 71-297
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΔΑΛΑΒΕΡΑΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ—ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΙΑΤΡΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ
Ἐγνατίας 119—Τηλ. 63 64
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 100, Τηλέφωνον 72-324.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Η ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Τοῦ Συνεργάτου μας Γ. Γ. Δ.

Μιὰ μεγάλη ἐπιθυμία κι' ἕνα τρανὸ χρέος ἐρχόμαστε σήμερα νὰ ἐκπληρώσουμε ὅλοι μαζὶ οἱ συνεργάτες τῆς «Φωνῆς».

Ἐπιθυμία μεγάλη, τρανή, δυνατὴ ποὺ φώλιαζε ἐδῶ καὶ πολὺ καιρὸ μέσα μας καὶ φούντωνε μέρα μὲ τὴ μέρα καὶ γιγάντωνε. Ἐπιθυμία ἐνδόμυχη, νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ τὸ γαλήνιο, εἰρηνικό, ἀνθρώπινο Κασσανδρινὸ τοπίο, μὰ καὶ τὰ χωριὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ζοῦν στὴ μεγάλη καὶ ἱστορικὴ χερσόνησο μας Κασσάνδρα, ποὺ ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὸ λευκοπράσινο κῦμα, ἀπὸ τὴ νερένια ἔκτασι, κυβερνημένη ἀπὸ κάποιο βίαιο χέρι, ποὺ συνθέτει τὴ συμφωνία τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ πάθους.

Μὰ καὶ χρέος περίτρανο νὰ μιλήσουμε καὶ νὰ προβάλουμε ἀπὸ τὶς στῆλες αὐτές, τὸν ἀδιαφήμιστον. ἀλανσάριστο, καὶ ἀπροπαγάνδιστον αὐτὸν τόπο μὲ τὶς σπάνιες ὀμορφιές του καὶ μὲ τοὺς ἥμερους κόρφους ὅπου ἔρχεται τὸ κῦμα ἀνάλαφρο, σὰν γυναικεῖο χάδι καὶ λικνίζει τὶς βάρκες τὰ καΐκια καὶ τὶς ἀνεμότρατες, ποὺ ὁλοχρονὶς σχεδὸν θαλασσοδέρνονται, διεκδικώντας ἀπ' τοὺς μαγικοὺς βυθοὺς τοὺς θησαυρούς της. Ὁ ἥλιος, μὲ τὸ βούκινό του τὸ μελωδικό, ἐσάλπισε καὶ ὅλα τὰ ὄντα ξύπνησαν καὶ ἡ ζωὴ ξανάρχισε ὄμορφη, χαρούμενη γελαστή.

Γιὰ μᾶς δὲν χρειάστηκε ὁ βουκινάριος νὰ σαλπίσῃ. Εἴμαστε στὸ πόδι ἀπὸ πολὺ πρωΐ καὶ ξεκινοῦμε ὁλοταχῶς μὲ τὴ πράσινη κοῦρσα μας, γιὰ τὴν ὄμορφη καὶ παραδεισένια Κασσάνδρα.

Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ τὰ σπίτια καὶ οἱ κῆποι ξυπνοῦν μέσα στὴ πρωϊνὴ καταχνιά.

Δεξιά μας, τὸ μεγάλο ρέμα τοῦ Πολυγύρου μὲ τὶς κιτρινισμένες λεῦκες μᾶς χαρίζει ἕναν σπάνιο συνδυασμὸ χρωμάτων καὶ ἀποχρώσεων. Τρέχοντας περνοῦμε τὰ γραφικὰ ἐξωκκλήσια, Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Ἁγίου Βλασίου καὶ σὲ ἐλάχιστα λεπτὰ βρισκόμαστε στὴ ράχη, ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀνέγειρε τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Μαρίνης κι' ἐφύτευσε ἀρκετὰ πευκάκια.

Ἀφήνοντας πίσω μας τὸ κομψότατο αὐτὸ ἐκκλησάκι, κατηφορίζομε γιὰ τὸν «Πλάτανο» μὲ τὸ γάργαρο καὶ κρυστάλλινο νερό του, ποὺ ὁ κυνηγετικὸς σύλλογος Πολυγύρου ἐξωράϊσε καὶ περιποιήθηκε τὴν παραμελημένη ἐκεῖ βρυσούλα. Πολλὰ τέτοια ἔργα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ σύλλογος αὐτός. Ὅλοι μας συγχαίρομε τὰ μέλη του καὶ εὐχόμεθα καὶ οἱ λοιποὶ σύλλογοι νὰ τὸν μιμηθοῦν καὶ νὰ παρουσιάσουν παρόμια ἔργα.

Τρέχουμε τώρα μὲ μεγάλη ταχήτητα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κατάφορτα λῃόδεντρα καὶ ἀκούοντας τὴ θεία λειτουργία ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τῆς κούρσας μας. Εἶναι μιὰ διαδρομὴ ὑπέροχη. Στὸ βάθος, πολὺ μακριά, διακρίνεται ὁ Ὄλυμπος. Τὶ ἐξαίσιο θέαμα. Θεῖο βουνὸ μὲ τὶς γραφικές του πλαγιές, μὲ τ' ἀπόκρημνα διάσελα, τὰ γεμάτα χιόνια μὲ τὶς πάντα συννεφοσκέπαστες κορυφές του.

Φθάνοντας στὴ Γερακινή, ἐπισκεπτόμαστε τοὺς φούρνους τοῦ λευκόλιθου, τὰ οἰκήματα ὅπου μένουν οἱ ἐργάτες κ' ὅτι ἄλλο μᾶς ἐνδιαφέρει. Μερικὰ οἰκήματα βρίσκονται εἰς ἀθλία κατάστασι. Ἀποροῦμε πῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κατορθώνουν καὶ μένουν ἐκεῖ μέσα. Στὸ ὕψωμα, ὁ ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἐξωραϊσμένος καὶ ὄμορφος πολὺ δεσπόζει σ' ὅλη τὴ περιοχὴ καὶ πιὸ κάτω τὸ σχολεῖο καὶ ἡ ἐκκλησία φαντάζουν μέσα στὰ κιτρινοπράσινα δέντρα μὲ φόντο τὴ θάλασσα. Ἐγκαταλείποντας τὴ Γερακινή, ξεκινοῦμε γιὰ τὶς Κυλύβες, τὸν Ἅγιο Μάμαντα καὶ συνέχεια γιὰ τὴ Ποτίδαια.

Διατρέχομε μιὰ διαδρομὴ ποὺ εἶναι ἀληθινὴ ἀπόλαυσι γιὸ τὸ μάτι ἡ πολυδουλεμένη γῆ ποὺ καρπίζει κι' ἀνθίζει ἀπὸ τὸ μόχθο τ' ἀνθρώπου. Χιλιάδες ἄνθρωποι στὸν πλατὺ αὐτὸν κάμπο κινοῦν γιὰ νὰ σκάψουν ἢ νὰ φυτέψουν, νὰ σπείρουν ἢ νὰ θερίσουν, νὰ πάρουν ἀπὸ τὴ γῆ τοὺς ἀτίμητους θησαυρούς της. Τὸν παλιότερο καιρὸ ὅλες αὐτὲς τὶς δουλειὲς τὶς γεωργικὲς τὶς ἔκαναν μαζὶ μὲ τὸν ἄνθρωπο τὰ ὑπομονητικὰ ζωντανά, τ' ἄλογα καὶ τὰ βόδια, στὴ σπορά, στὸ ἁλώνισμα, στὸ καλλιέργημα. Τώρα πιὰ ἔχει κατακτήσει τὸν κάμπο ἡ μηχανὴ κι' ὅλα γίνονται εὐκολώτερα καὶ καλλίτερα.

Ἡ κοῦρσα μας βρίσκεται στὸ πορθμεῖο τῆς Κασσάνδρας. Στὸ σιδηρένιο καὶ πολὺ κομψὸ σύνεργο ποὺ ἑνώνει τὴν Κασσάνδρα μὲ τὴν ὑπόλοιπη Χαλκιδική. Ἀπέναντι τὰ παλιὰ τείχη, προσδίδουν καὶ προσθέτουν μιὰ ξεχωριστὴ ὀμορφάδα καὶ αἴγλη ἱστορικὴ στὴν Ποτίδαια. Ἐδῶ, στὴ μάχη τῆς Ποτίδαιας τὸ 432 π.χ. ὁ αἰώνιος φιλόσοφος Σωκράτης, ποὺ πολέμησε σὰν ἁπλὸς στρατιώτης καὶ ἔσωσε μάλιστα καὶ τὸν πληγωμένο πολιτικὸ τῆς Ἀθήνας Ἀλκιβιάδη ἔπεσε σὲ μιὰ συλλογὴ γιὰ ἕνα πρόβλημα ποὺ τοῦ ξέφευγε ἡ λύσι, ἕνα ὁλόκληρο μερόνυκτο. Τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ ὅταν εὗρῃκε τὴ λύσι προσευχήθηκε... στὸν ἥλιο. Περνοῦμε τὸ «σάλι» καὶ διασχίζομε τὸ χωριὸ μὲ τὸ πολιτισμένο σχολεῖο του καὶ τὰ πεντακάθαρα σπιτάκια. Φυσικὲς ὀμορφιὲς γραφικὲς δὲν στολίζουν τὸ χωριό, μὰ ἔχει τὴ θάλασσα ποὺ βρέχει τὰ πόδια του καὶ νοστιμίζει τὸν ἀγέρα μὲ τὴν ἁλμύρα της. Ὕστερα εἶναι ὁ κάμπος μὲ τ' ἀμπέλια ποὺ τὴν ἄνοιξη ξετυλίγονται πρὸς τὸν ὁρίζοντα σὰν πράσινη θάλασσα ἀπὸ φωτεινὰ φύλλα. Στὴ πλατεῖα σταματοῦμε λίγο γιὰ νὰ δοῦμε τὸν φίλτατο καὶ λεβέντη ἀστυνόμο καὶ τοὺς λοιποὺς καλοὺς φίλους μας, μὰ καὶ νὰ θυμίσουμε στὸ πρόεδρο τῆς κοινότητος ὅτι ὁ χῶρος τοῦ μνημείου θὰ πρέπῃ κάπως νὰ ἐξωραϊστῇ! Πίνοντας τὸν καφὲ ποὺ μᾶς ἔχουν προσφέρει οἱ φίλοι μας καὶ σφίγγοντας τὰ χέρια, ἀναχωροῦμε γιὰ τὴ Ν. Φώκαια.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ ἑπόμενον

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Β. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΛΑΪΚΟΥ ΝΟΣΟΚ)ΜΕΙΟΥ
Δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
ὁδὸς Βασιλίσης Σοφίας 33
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ἀριθ. Τηλεφών. 70—187

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη τὰς κοινότητας Σταγείρων καὶ Στρατονίκης καὶ ἐπεθεώρησε τὰς ἐργασίας ἀνακαινίσεως τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Ἱερισσοῦ καὶ κατὰ τὸ τμῆμα ἀπὸ Ἀρναίας μέχρι Στρατωνίου.

Εἰς Στρατονίκην συνειργάσθη μετὰ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ διαφόρων ἀπασχολούντων τὴν κοινότητα ταύτην ζητημάτων καὶ ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτροπάς.

Ἐπίσης ὁ κ. Νομάρχης παρέστη καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Πολυγύρῳ τὸ παρελθὸν Σάββατον 1ην τρέχοντος συνέδριον τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ νομοῦ πρὸς οὓς καὶ ὡμίλησεν.

Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΙΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1.—Ἐγνώσθη, ἐν σχέσει, μὲ τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον γεωργίας, δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ νομοθετικὰ μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν σιτοπαραγωγῶν νὰ καλλιεργοῦν σῖτον, ἀλλ' ἁπλῶς θὰ χαλαρώσῃ τὰ προστατευτικὰ μέτρα, ὡς παραδείγματος χάριν, αἱ συγκεντρώσεις, αἱ χορηγήσεις λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει, ὁ δανεισμὸς κρατικῶν μηχανημάτων πρὸς ὄργωμα τῶν σιταγρῶν κλπ.

Διὰ τῆς χαλαρώσεως τῶν προστατευτικῶν ὑπὲρ τῶν σιτοπαραγωγῶν μέτρων, ἐλπίζει ἡ κυβέρνησις ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου θὰ περιορισθῇ εἰς τὰ πεδινὰ διαμερίσματα τῆς χώρας καὶ οὕτω τὰ ἄλλα ἐδάφη τῶν ὀρεινῶν περιφερειῶν θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν καλλιέργειαν ψυχανθῶν καὶ ἄλλων κτηνοτροφικῶν φυτῶν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 1.—Δι' ἐγκυκλίου τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου παιδείας κ. Ν. Κορμίρη καὶ κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προεκηρύχθη διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς Ζ' καὶ Η' τάξεως τῶν γυμνασίων, πρὸς βράβευσιν ἐκθέσεων μὲ θέμα: «Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀποταμιεύσεως». Εἰς τὰς καλυτέρας ἐκθέσεις θὰ ἀπονεμηθοῦν ὑπὸ τῆς Τραπέζης βιβλιάρια καταθέσεων τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμιευτηρίου μὲ συμβολικὰς δωρεὰς τῆς Τραπέζης. Ἐπίσης οἱ συντάκται τῶν τριῶν καλυτέρων ἐκθέσεων θὰ δύνανται νὰ διορισθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐὰν τὸ ἐπιθυμοῦν, μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των καὶ ἐὰν βεβαίως συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις (ἀρτιμέλεια, γνῶσις ξένης γλώσσης κλπ.).

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΡΜΥΛΙΑ, εἰς τὸ γήπεδόν μας τὴν 19 παρελθόντος μηνός, διεξήχθη ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ἀττίλας» Θεσ)νίκης καὶ τῆς τοπικῆς «Δόξα» μὲ σκὸρ 2—1 ὑπὲρ τῆς «Δόξης».

—Τὴν 26 ἰδίου μηνὸς εἰς τὸ αὐτὸ γήπεδον ἡ τοπική μας ὁμὰς μετὰ τοῦ «Ἄρεως» Γερακινῆς μὲ τέρματα 2—2

Ι. ΣΤΕΡΙΟΥΔΗΣ

ΤΡΙΓΛΙΑ, τὴν 26η παρελθόντος εἰς τὸ ἐνταῦθα γήπεδον ἐγένετο ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Π.Ο.Τ. Ν. Τρίγλιας καὶ Π.Ο.Μ. Ν. Μουδανιῶν μὲ τέρματα 1—0 ὑπὲρ τοῦ Π.Ο.Τ.

Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Κατόπιν πολυμήνων ἐνεργειῶν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐλαιουργικοῦ συνεταιρισμοῦ Πολυγύρου κ. Ἀθ. Καραγκάνη, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς καὶ α' ἀντιπροέδρου τῆς βουλῆς κ. Β. Βασιλικοῦ, παρελήφθησαν καὶ μετεφέρθησαν τὰ νέα ἐλαιουργικὰ μηχανήματα τῶν ὁποίων καὶ ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὸ ἐλαιουργεῖον τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη ἀνακαινισθῇ καὶ διαρυθμισθῇ καταλλήλως.

Τὰ μηχανήματα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τρία ὑπερπιεστήρια τῶν 16 ἰντσῶν, μετὰ τριβείου τῶν ἐλαιῶν, ζυμωτηρίου καὶ μαλακτῆρος τῆς ἐλαιοζύμης, ἐξ ἑνὸς ὑδροπνευματικοῦ πλυντηρίου τῶν ἐλαιῶν καὶ ἑνὸς νεωτάτου τύπου ἐλαιοδιαχωριστῆρος.

Ἅπαντα ταῦτα ἐπρομηθεύθησαν παρὰ τοῦ μεγαλειτέρου εἰδικοῦ ἰταλικοῦ ἐργοστασίου Πιεραλίζη μέσῳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων Π. Δρακοπούλου καὶ Ἀ. Πετράτου.

Ἀπὸ τῆς αὔριον θὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τούτων τὰ δὲ ἐπίσημα ἐγκαίνια θὰ τελεσθοῦν τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 9 Νοεμβρίου, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ παραστοῦν ἐκτὸς τῶν κληθησομένων ἐπισήμων καὶ ἅπαντες οἱ συνεταίροι καὶ μὴ συνεταίροι ἐλαιοπαραγωγοὶ τοῦ Πολυγύρου.

ΜΟΝΑΧΟΣ ΕΙΣ ΑΓ. ΟΡΟΣ ΕΦΟΝΕΥΣΕΝ ΕΤΕΡΟΝ ΜΟΝΑΧΟΝ

ΚΑΡΥΑΙ 30 — Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην εὑρέθη νεκρός, φέρων πολλαπλᾶ τραύματα εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ λίθου, εἰς τὸ ἡσυχαστήριον Ἁγίας Σκέπης, τῆς μονῆς Ἁγ. Λαύρας, ὁ μοναχὸς Ἱερώνυμος, κατὰ κόσμον Ἀθανάσιος Γερακόπουλος ἐτῶν 52.

Κατόπιν σχετικῶν ἐρευνῶν τῆς χωροφυλακῆς Καρυῶν καὶ Λαύρας συνελήφθη ὁ δράστης μοναχὸς Γεώργιος Φλῶρος ἐτῶν 26 ὅστις ἐκρύπτετο εἰς τὸ δάσος. Οὗτος ὡμολόγησε τὴν πρᾶξιν του.

Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τὸ ἔγκλημα ὀφείλεται εἰς λόγους ἐκδικήσεως. Ὁ Φλῶρος ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἡσυχαστήριον, κατέστρεψε μίαν εἰκόνα μεγάλης ἀξίας ἐξ ἀπροσεξίας του καθ' ἣν στιγμὴν τὴν ἐκαθάριζε. Τοῦτο, ἐξώργισε τὸν γέροντα Ἱερώνυμον, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξεδίωξεν αὐτόν. Τὴν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης ὁ Φλῶρος, μεταβὰς εἰς τὸ ἡσυχαστήριον τοῦ γέροντος Ἱερωνύμου καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἰς τὸ προαύλιον, τὸν παρεκάλεσεν ὅπως τον ἐπαναπροσλάβῃ. Ἐκεῖνος, ὅμως—ὡς ἰσχυρίζεται ὁ δράστης—τὸν ἀπέπεμψε σκαιῶς, κτυπήσας αὐτὸν ταυτοχρόνως μὲ τὴν βακτηρίαν του.

Πλήθης ὀργῆς τότε ὁ Φλῶρος, ἀπομακρυνόμενος, ἥρπασεν ἕνα λίθον, τὸν ὁποῖον ἐξεσφενδόνισε κατὰ τοῦ Ἱερωνύμου καὶ ὁ ὁποῖος εὗρε τὸ ἀτυχὲς θῦμα εἰς τὴν κεφαλήν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πέσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους λιπόθυμον. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Φλῶρος, ἐπλησίασε τὸ θῦμα του καὶ μὲ τὴν ἰδίαν πέτραν, ἤρχισε νὰ καταφέρῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς του ἀλλεπάλληλα κτυπήματα, μέχρις ὅτου σχεδὸν τὴν ἐπολτοποίησε.

Γ. Π.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Ἀριθμὸς 7959

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἄρνης Λουκᾶς Μακρῆς κατοικοεδρεύων ἐν Ἀρναίᾳ Δηλοποιῶ ὅτι. Τὴν δεκάτην ἕκτην (16) Νοεμβρίου τοῦ 1958 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ἐν Ἀρναίᾳ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Καφενείου Ἰωάννου Βογιατζῆ θέλουσι ἐκτεθῆ εἰς Ἀναγκαστικὸν Πλειστηριασμὸν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὰ ἐξῆς κινητὰ Πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Γεωργίου Καραστέργιου κατοίκου Πυργαδικείων καὶ νῦν Βαρβάρας κατασχεθέντα ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 107]27)10)1958 Κατασχετηρίου Ἐκθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Ἀναστασίου Σαραφιανοῦ δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 73]19)7 ἀποφάσεως τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἄρνης τῇ ἐπισπεύσει Ἰωάννου Κοκκαλιάρη κατοίκου Ἀρναίας ἤτοι ἑνὸς Αὐτοκινήτου Μάρκας ΣΕΒΡΟΛΕΤ 3)4 Τόννου Βυτιοφόρον μεταταρπὲν εἰς Ἐπιβατικὸν ὀκτὼ Θέσεων ὑπ' ἀριθ. 56818 προσωρινῆς ἀδείας κυκλοφορίας τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς μὲ ἀριθμὸν μηχανῆς 839130 καὶ πλαισίου τελείως ἀφαοῦς ἐν ἀκινησίᾳ εὑρισκομένου καὶ μὲ διαφόρους βλάβας καὶ ἐλλείψεις μετὰ τεσσάρων ἐλαστικῶν ἡμιεφθαρμένων καὶ ἰσαρίθμων Ζαντῶν κατόρτσας ἐκ Λαμαρίνας μὲ δύο ἐσχάρας ἐπὶ τοῦ στεγάστρου καὶ ὄπισθεν αὐτῆς καὶ ἐντὸς αὐτῆς καὶ καθισμάτων ἐφθαρμένων, καὶ ἐκτιμηθὲν κατὰ τὴν Κατάσχεσιν εἰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων Ἰωάννης Κοκκαλιάρης κάτοικος Ἀρναίας τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῆς ἄνω ἀποφάσεως ἤτοι δραχμὰς 1809 μέχρι τῆς 8)2)1958 ὅτε ἐκοινοποιήθη ἡ Ἐπιταγή, τοὺς περαιτέρω τόκους καὶ τὰ ἔξοδα παραγγελίας κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ μέχρι παντελοῦς ἐξοφλήσεως. Ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσῃ τὸ ἓν Τρίτον τῆς δι' αὐτὸ κατὰ τὰ ἄνω γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμαὶ 4.000. Ἡ κατακύρωσις αὐτοῦ θέλει γίνει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν μετὰ τὴν τελευταῖαν προσφορὰν διδομένου σημείου ὑτὸ τοῦ κήρυκος. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατατεθήσεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἐμὲ ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς κατ' αὐτοῦ καὶ εἰς Βάρος αὐτοῦ. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσεται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια διαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Ἀρναίᾳ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1958 καὶ παραγγέλομεν τὴν δημοσίευσίν της εἰς τὴν Ἐφημερίδα Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς. Ὁ ἐπὶ τοῦ Πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Ἄρνης. (Τ.Σ.) Λουκᾶς Μακρῆς. Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον ἐν Ἀρναίᾳ αὐθημερόν, ὁ Συμβολαιογράφος Ἄρνης ΛΟΥΚΑΣ ΜΑΚΡΗΣ.

Η ΔΑΣΙΚΗ ΟΔΟΣ Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ-ΓΟΜΑΤΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου γεωργίας ἐνεκρίθη συμπληρωματικὴ πίστωσις 200.000 δραχμῶν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δασαρχείου Ἀρναίας κατασκευαζομένην δασικὴν ὁδὸν Μεγ Παναγίας—Γοματίου. Μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐλπίζεται ὅτι θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ σκυρόστρωσις τῆς ὁδοῦ ταύτης.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας ἀνεψιὸν Ἰωάννην Γεροχρῖστον μνηστευθέντα μετὰ τῆς δ. Ὄλγας Πελτέκη εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

Οἰκογ. ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Μιχαὴλ Παπανικολάου.

—Δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του ὁ κ. Ἄγγελος Ριγάνης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἐν Πολυγύρῳ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ εἰς θέσιν «Φλαμορία» οἰκία μετὰ μεγάλου οἰκοπέδου δι' ἀνέγερσιν καταστημάτων ἢ κινηματογράφου. Πληροφορίαι Χριστ. Βρεττὰν Εον Ταμεῖον Εἰσπράξεων Θεσ)νίκης.

ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1.— Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν παρήγγειλε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους, ὅπως μεριμνοῦν διὰ τὴν ἔγκαιρον ὑποβολὴν εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν, ἤτοι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Κατὰ τῶν ὀργάνων τῶν δήμων, τονίζει τὸ ὑπουργεῖον, τῶν ἀμελούντων τὴν ἔγκαιρον κατάρτισιν, ψήφισιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἀπολογισμῶν, θὰ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου πρόστιμον 500—1000 δραχμῶν.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ 40ου Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐγένοντο ἐνταῦθα ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ 40ου Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. διὰ τὸ ἔτος 1959.

Ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Νικ. Λαγός, Νικ. Μπελοῦκας, Ἀθαν. Σαμαρούδης, Γεώργ. Καρατζᾶς καὶ Ἀργ. Κουτσαφτίκης.

Οἱ ἐκλεγέντες θὰ συνέλθωσιν ἐντὸς μηνὸς διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου.

Εἰς τὴν συνέλευσιν παρέστη ὁ κ. Νομάρχης ὅστις ἀνέπτυξε τὰ συγκοινωνιακὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ συνέστησε εἰς τοὺς αὐτοκινητιστὰς ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ ὑποχρεώσεών των.

ΒΙΑΣΜΟΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΙΔΟΣ

Συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη χθὲς εἰς τὴν ἐνταῦθα εἰσαγγελίαν ὁ Γεώργιος Κεραμύδας ἐτῶν 19 ἐξ Ἁγίου Μάμαντος διότι τὴν νύκτα τῆς 28)10)58 μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁμοχωρίου του Νικ. Ζησοπούλου, καὶ ἐπωφεληθεὶς τὴν ἀπουσίαν τῶν λοιπῶν ἐνοίκων, παρέσειρεν τὴν θυγάτηρ του Χοΐδω ἐτῶν 15 εἰς παρακείμενον ἀχυρῶνα καὶ τὴν ἐβίασεν.

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΤΑΧ. ΔΙΑΝΟΜΕΩΣ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 38915 διαταγῆς προϊσταμένου ὑπουργείου καλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν κατὰ νόμον ἄσκησιν διὰ τὴν κατάληψιν μιᾶς κενῆς θέσεως διανομέως ὑφισταμένης παρὰ τῷ ταχ. Ν. Καλλικρατείας ὅπως ὑποβάλωσιν ἐμπροθέσμως τὰ νόμιμα δικαιολογητικά των εἰς τὴν ταχ. διεύθυνσιν Χαλκιδικῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης δέον νὰ κέκτηνται τὰ κάτωθι προσόντα. 1) Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια 2) Ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ νόμιμος ἀπαλλαγὴ ἐκ τούτων. 3) Γραμματικαὶ γνώσεις ἐν δεικτικὸν Β' ἑξαταξίου γυμνασίου ἢ Δ' ὀκταταξίου. 4) Ἡλικία οὐχὶ μείζων τῶν 35 ἐτῶν. 5) Ἀνεπίληπτος διαγωγὴ καὶ τὸ προσῆκον διὰ δημ. ὑπάλληλον ἦθος. 6) Ὑγεία καὶ ἀρτιμέλεια.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οὗτοι δέον νὰ ἀποτείνωνται εἰς τὴν ἐνταῦθα ταχ. διεύθυνσιν. Ἡμερομηνία ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν ὁρίζομεν μέχρι τὴν 10—11—58.

Ὁ προϊστάμενος
τῆς Ταχ. Διευθύνσεως
ΧΡΗΣΤ. Ν. ΜΟΥΧΤΑΡΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ 3233 Τ. Ε. Α.

Τὴν 9ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 08.00' μέχρι 13.00' θὰ ἐκτελεσθῇ παρὰ τῶν ὁπλιτῶν Τ.Ε.Α. 3ου λόχου Γαλατίστης καὶ εἰς περιοχὴν Λατομείου Γαλατίστης βολὴ δι' ὅπλων εὐθυτενοῦς καὶ καμπύλης τροχιᾶς μετὰ πραγματικῶν πυρῶν.

Ἑπομένως ἅπασα ἡ ἐν λόγῳ περιοχὴ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥρας θεωρεῖται ἐπικίνδυνος καὶ ἀπαγορεύεται πᾶσα κίνησις.

ΡΑΠΤΗΣ ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
Ταγ)ρχης πεζικοῦ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Χθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐγένετο τὸ πρῶτον συνέδριον τῶν κοινοτικῶν γραμματέων τοῦ Νομοῦ μας, μὲ ἐλάχιστον ἀριθμὸν μελῶν.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ συνδέσμου γραμματεὺς κοινοτ. Κασσάνδρας κ. Λειβαδιώτης ἐκθέσας τὴν κατάστασιν τῶν κοινοτικῶν γραμματέων, ὡς ἐκ τῆς μέχρι σήμερον ἐπιδειχθείσης πρὸς τὴν τάξιν αὐτῶν ἀδιαφορίας τοῦ Κράτους καὶ ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῶν τελευταίων νομοθετικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, ἐφαρμοζομένων θὰ βελτιωθῇ οὐσιωδῶς ἡ θέσις των.

Τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ κ. Νομάρχης, ὅστις συνέστησε πρὸς τοὺς κοινοτικοὺς γραμματεῖς ὅπως ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντά των μὲ ἀγάπην πρὸς τὰς κοινότητάς των καὶ τοὺς ὁμοχωρίους των καὶ ἀναγνωρίζων τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας των ὑπεσχέθη νὰ πράξῃ πᾶν τὸ κατ' αὐτὸν εἰς τὸν τομέα τῆς καλυτερεύσεως τῶν οἰκονομικῶν ὅρων τῆς ἐργασίας των.

Μετὰ ταῦτα ἐχαιρέτισε τοὺς κ.κ. συνέδρους ὁ δήμαρχος τῆς πόλεώς μας κ. Χ. Ζαμπούνης.

Μεθ' ὃ ὡμίλησεν ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ νομοῦ μας κ. Μελετόπουλος, ὅστις ἐξῆρε τὸν ρόλον τοῦ κοινοτικοῦ γραμματέως καὶ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν ὅπως συμβάλλουν εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν τυχὸν εἰς τὸς κοινότητάς των ἀντεθνικῶν ἐνεργούντων, οἵτινες τείνουν νὰ ἐξουδετερώνουν τὰς προσπαθείας τῶν διδασκάλων, ὅπως ὁ λαός μας παραμένη πάντοτε πιστὸς εἰς τὰ αἰώνια ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας.

Ὡμίλησαν μετὰ ταῦτα ὁ διοικητὴς ἀγροφυλακῆς κ. Σταθολόπουλος, ὁ τμηματάρχης τῆς Νομαρχίας κ. Νίτσας οἵτινες ἀνέπτυξαν διάφορα θέματα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικὴν ὁ λαὸς ἑώρτασε τὴν ἐπέτειον τοῦ ΟΧΙ μετ' ἐξαιρετικῆς ζωηρότητος καὶ λαμπρότητος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ δήμου, ἤρξατο διερχομένη διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας, νὰ πλαίνζῃ διάφορα ἐμβατήρια. Τὴν 10 30' πρωϊνὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς πόλεώς μας δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους, τοποτηρητοῦ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Κασσανδρείας κ.κ. Κυπριανοῦ.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ γυμνασιάρχης Πολυγύρου κ. Ἀργυρόπουλος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐψάλλη τρισάγιον εἰς τὸ ἡρῷον τῆς πόλεώς μας, κατεετέθησαν εἰς αὐτὸ στέφανοι ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, διαφόρων ὀργανώσεων καὶ τῶν σχολείων, μεθ' ὃ ἐγένετο παρέλασις τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, τῶν προσκόπων καὶ ὁδηγῶν, τῶν Τ.Ε.Α. καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν παρακολουθησάντων ταύτην κατοίκων τῆς πόλεώς μας.

Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις μας ἐφωταγωγήθη εἰς δὲ τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων μας ἐδόθη ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτῶν ἑορτή, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη πλῆθος κόσμου, ὅπερ κατενθουσιάσθη καὶ ἐξεδήλωνε ζωηρῶς τὴν εὐχαρίστησίν του ἐκ τῆς ἐπιτυχίας της.

ΕΙΣ ΒΑΒΔΟΝ

Μεγαλοπρεπῶς γιορτάσθηκε καὶ φέτος ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἐξαίρετως ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ προσπάθεια ποὺ κατέβαλον τὸ προσωπικὸν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου γιὰ νὰ λαμπρύνουν περισσότερο τὴν γιορτή. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἔξεφώνησε ἡ δ. Τσίτσκου δημοδιδασκάλισσα ἦτο ἐξαιρετικὸς εἰς νόημα—μεστὸς καὶ ἐσκόρπισε ρίγη ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸ πλῆθος.

Π.

ΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἑωρτάσθη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ 18η ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Τὴν 7.30 πρωϊνήν, οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου μας περιῆλθον τὰς ὁδοὺς καὶ ἔψαλλον διάφορα ἐθνικὰ ἄσματα, ἀγγέλοντες οὕτω εἰς τοὺς κατοίκους τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας.

Τὴν 10ην π.μ. ἐτελέσθη ἐπίσημος δοξολογία εἰς τὸν ναὸν εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ἅπασαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἔξεφώνησε μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ διδάσκαλος μας κ. Γαρ. Γαροφύλλου. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις, κατάθεσις στεφάνων καὶ σχολικὴ ἑορτή.

Α. ΡΕΠΑΝΗΣ

ΕΙΣ ΒΡΑΣΤΑ

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἐγένετο μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ ἐθνικῆς ἐξάρσεως.

Ἀπὸ πρωΐας ὁμᾶς μαθητῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀκούραστον διευθυντὴν τοῦ σχολείου κ. Γεώργ. Παπαθωμᾶν ἔψαλλον διάφορα ἐθνικὰ ἄσματα μεταδίδοντες τὸ ἑορταστικὸν πνεῦμα εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν τοῦ χωριοῦ μας.

Τὴν 10.30' ἐψάλλη δοξολογία. Ἅμα δὲ τῇ λήξει ταύτης ὡμίλησε ὁ ἱερεὺς τοῦ χωριοῦ μας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ περὶ τῆς μεγίστης σημασίας τῆς ἑορτῆς τοῦ ΟΧΙ.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἱερέως, τὰ Τ.Ε.Α., τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας μετέβησαν εἰς τὸ ἡρῷον ἔνθα ἐψάλλη ἐπιμνημόσυνος, δέησις κατετέθησαν στέφανοι.

Τὴν 3ην μ.μ. ἔλαβε χώραν σχολικὴ ἑορτή. Τὴν ἔναρξιν τῆς ἑορτῆς ἔκανεν ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου μας κ. Γ. Παπαθωμᾶς δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του προκαλέσας ρίγη συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ἐπικολούθησαν διάφορα δράματα σχετικῶς μὲ τὸ ἔπος τῆς Ἀλβανίας.

ΣΤΕΦ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διανομῶν ὁλοκληρώθη ἡ ὁριστικὴ διανομὴ τοῦ ἀγροκτήματος «Λιάσκοβα» ἐκτάσεως 2.300 στρεμμάτων εἰς τοὺς ἀκτήμονας κατοίκους τῶν κοινοτήτων Ριζῶν, Παλαιοχώρας καὶ Γερωπλατάνου.